

sele eller styrthjelm ikke kan begrunde nedsættelse eller bortfald af erstatningen, da en sådan undladelse ikke vil kunne karakteriseres som grov uagtsomhed, jfr. betænkningen s. 161.

Forslaget til § 101, stk. 3, svarer med hensyn til *tingskade* til den nugældende bestemmelse i § 101, stk. 3. For tingsskades vedkommende kan bortfald eller nedsættelse af erstatning således også fortsat komme på tale, hvis skadelidte har handlet *simpelt* uagtsomt.

Udtrykket »medvirket til skaden« dækker – på samme måde som det tilsvarende udtryk i erstatningsansvarslovens § 24, stk. 2 – såvel egen skyld som akcept af risiko.

Til § 1, nr. 2

Bestemmelsen svarer til § 1, nr. 2, i lovudkastet i betænkningen.

Der henvises til betænkningen s. 81–98, 149–150, 156 og 162–163 og til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.3.

Forslaget vedrørende § 103, *stk. 1*, indebærer navnlig, at der i modsætning til den gældende retstilstand tilkommer føreren af et motordrevet køretøj, der støder sammen med et andet motordrevet køretøj, eller dennes efterladte erstatning for personskade eller tab af forsørger fra det andet køretøj efter de almindelige regler i forslaget § 1, nr. 1, vedrørende § 101, stk. 1 og 2, om objektivi svar og egen skyld m.v.

Derimod foreslås de gældende regler om erstatning for *tingskade* ikke ændret, jfr. § 103, *stk. 2*.

I forhold til den gældende bestemmelse i § 103 er ordene »fra en af siderne« udgået. Ændringen er redaktionel med henblik på at sikre, at lovteksten mere klart angiver, at der ofte finder en skyldfordeling sted.

Til § 1, nr. 3

Bestemmelsen svarer til § 1, nr. 3, i lovudkastet i betænkningen.

Der henvises til betænkningen s. 119–131, 151–153, 156–157, 161 og 163–164 og til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.5.

Ændringerne i § 105, *stk. 1*, er af redaktionel karakter. Ordet »erstatning« dækker overalt i lovforslaget og i loven såvel erstatning for økonomisk skade som godtgørelse for ikke-økonomisk skade.

Ved ændringerne i § 105, *stk. 2*, forhøjes de lovpligtige forsikringsdækningsbeløb fra 10 mill. kr. til 50 mill. kr. for personskade og tab af forsørger og fra 1 mill. kr. til 10 mill. kr. for tingskade

for de ved en enkelt begivenhed forårsagede skader. Der henvises til de almindelige bemærkninger punkt 3.5.

Samtidig indføres der ved bestemmelsen i § 105, *stk. 3*, en regel om indeksregulering af forsikringsbeløbene, der nævnes i stk. 2. Indeksreguleringen skal efter forslaget ske efter samme principper som de principper, indeksreguleringen af erstatning m.v. i erstatningsansvarslovens § 15 bygger på.

Til § 1, nr. 4

Ændringen er af redaktionel karakter

Til § 1, nr. 5

Bestemmelsen svarer til § 1, nr. 4, i lovudkastet i betænkningen.

Der henvises til betænkningen s. 99–117, 150–151, 157 og 164–165 og til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.4.

Der henvises endvidere til betænkningen s. 141–143 vedrørende spørgsmålet om eventuel indførelse af en kanaliseringsordning, dvs. en ordning, der går ud på i sammenstødstilfælde at samle erstatningskrav hos det enkelte køretøjs eget forsikringsselskab.

§ 108, *stk. 1*, svarer med en redaktionel ændring til den gældende bestemmelse i § 108, stk. 1. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3, vedrørende § 105, stk. 1, om udtrykket »erstatning«.

Med bestemmelsen i § 108, *stk. 2*, ophæves den nugældende legale regresordning, hvorefter et forsikringsselskab altid har regres mod den ansvarlige, hvis denne har fremkaldt forsikringsbegivenheden (dvs. forvoldt skaden) forsætligt, og hvorefter der endvidere efter en konkret vurdering kan blive tale om regres, hvis den ansvarlige har handlet groft uagtsomt.

Et forsikringsselskab har efter forslaget kun regres mod den ansvarlige, hvis dette er aftalt ved fastsættelsen er policevilkårene. Samtidig begrænses adgangen til at indgå sådanne regresaftaler til tilfælde, hvor den ansvarlige har fremkaldt forsikringsbegivenheden ved en uagtsomhed, der kan betegnes som *grov hensynsløshed*. Denne begrænsning rækker videre end bestemmelserne i forsikringsaftalelovens §§ 18–20, som sætter grænsen ved grov uagtsomhed. Forsættilfældene er reguleret ved forsikringsaftalelovens § 18, stk. 1, og § 19, hvorefter der som udgangspunkt ikke er krav mod forsikringsselskabet, hvis den sikrede har fremkaldt forsikringsbegivenheden forsætligt.